

Wat de christelijke kerk belijdt

In de leer van de drie-eenheid en kinderdoop gaat het om de leer van de Bijbel, volgens ds. M. van Veelen, vrijgemaakt-gereformeerd predikant in Duiven-Velp. Zoals wij weten heerst er nog al onrust binnen de Gereformeerd-vrijgemaakte kerken over de Zondagsrust. Volgens 'bezwaarde' predikanten van deze kerk staat de Zondagsrust niet in de Bijbel. Zij vinden het rapport 'Zondag HEERlijke dag' innerlijk niet consistent, *“daar het duidelijk geschreven is als poging om vrede te scheppen. De uitleg van de nieuwtestamentische teksten is met dat doel ondiep gehouden, en de scherpe kantjes richting bezwaarden worden zoveel mogelijk genegeerd”*, aldus M. van Veelen.

Wel komt het rapport tot de conclusie dat het Nieuwe Testament geen instelling van de zondag als rustdag kent, en nergens een relatie legt tussen het vieren van de zondag en het al of niet werken van gemeenteleden. *“Dan denk je”*, schrijft Van Veelen: *“hier kan niemand meer achter terug”*.

Maar nee hoor, de generale synode van Leusden sprak over de zondag als een *“verantwoorde keuze van de christelijke kerk”*. En natuurlijk heeft de kerk dat gedaan vanuit de Bijbel, zo wil men doen geloven. Maar dat heeft het deputaatschap nu juist niet bewezen, aldus Van Veelen.

Er is in de loop der eeuwen een categorie 'kerkelijke uitspraken' ontstaan, die wel van kracht zijn, maar die niet te traceren zijn in de Bijbel. Daaronder vallen o.a. de leer van de kinderdoop, erfsonde en drie-eenheid. Daaraan wil Van Veelen niet tornen, want elke ambtsdrager is daaraan altijd gebonden (geweest). In de leer van de drie-eenheid en kinderdoop gaat het volgens hem voluit om de leer van de Bijbel, wat van de zondagsopvatting zoals het deputaatschap deze voorstaat, nog niemand heeft aangetoond, aldus Van Veelen.

In deze brochure willen wij eens nagaan en serieus de vraag behandelen of de leer van de drie-eenheid inderdaad een Bijbelse basis heeft, of dat ze behoort tot de kerkelijke uitspraken die niet te traceren zijn in de Bijbel, zoals Van Veelen schrijft. En tevens de vraag stellen aan deze predikant waarom hij wél het één verwerpt (de kerkelijke uitspraken over de zondag), maar het andere nog liefkoost (de kerkelijke uitspraken over de drie-eenheid en kinderdoop).

Men kan en mag in deze niet met willekeur te werk gaan, om het ene te liefkozen en het andere te verwerpen. Het moet ons gaan om de totale reformatie, om de werkelijke bedoeling van Jahweh in Zijn getuigenis, om Hem te dienen in waarheid en Geest. De tweeslachtigheid in het dienen van Jahweh is verwerpelijk, zie o.a. Jeremia 7.

Wat is waarheid?

De godheid is onzienlijk, daar zijn wij het allen over eens. Hoe kunnen wij de Onzienlijke benoemen, tenzij Hij Zich aan ons bekend maakt? Welnu, in de natuur hebben de oude cultuurvolkeren zich een beeld gevormd van de godheid, en uit dat godsbeeld kwam een soort werkzame drie-enige kracht naar voren. Dat is heel knap van deze volkeren geweest om uit de natuur een dergelijk godsbeeld te analyseren en op te maken. Het is echter de vraag of de natuur ons tot de ware Godskennis kan brengen. De Schrift leert dat het de Geest Gods is die in al de waarheid leidt. Een zuiver natuurwetenschappelijk onderzoek levert als resultaat nooit een betrouwbaar godsbeeld op.

Wij als geboren en getogen christenen, of we nu protestants of rooms-katholiek zijn doet er niet toe, zijn opgevoed en groot geworden bij het denkbeeld dat de godheid bestaat uit drie personen, die een verborgen éénheid vormen, een drie-eenheid. De eerste persoon als Vader, de tweede persoon als de Zoon, en de derde persoon als de heilige Geest. Het valt wel moeilijk te verklaren, maar dat moeten wij maar nemen voor wat het is. Het is ons voorgehouden in drie-in-een-voudsvormen aan de godheid te denken, te bidden en dat te belijden. Wie aan de kerkelijke uitgangspunten en leerstukken meent te mogen twijfelen, krijgt al gauw het stigma een ketter te zijn, dus past men zich wel ervoor aan de traditie te tornen. Men

dient van goede huize te komen om een ánder geluid te laten horen dan dat wat de menigte naar voren brengt. Tradities overschreeuwen veelal de waarheid en weinigen blijken instaat tegen de stroom in te roeien. Toch is de godheid het voorwerp van aanbedding, en het is van het allerhoogste belang te weten wie men aanbidt en hoe men dat dient te doen. Immers, van Hem hangt ons volle heil af. De meeste christenen menen dan ook niet aan de kerkelijke traditie te mogen twijfelen, op straffe van verbeurd verklaring van hun persoonlijk heil. Slechts in weinigen zal de kracht der waarheid het winnen van de macht der traditie. Pas wanneer wij ten volle beseffen dat het wel terdege iets uit maakt wie en wat wij als godheid vereren, aanbidden en liefhebben, zullen wij oprecht Hem zoeken. Immers, onbekend maakt onbemind. Hij laat Zich vinden en maakt Zichzelf bekend door Zijn Geest in ons binnenste. Het zou triest zijn om een leven lang te hebben gemeend dat men de godheid diende, wanneer zal blijken dat men menselijke inzettingen heeft gevolgd en men tevergeefs zich heeft bezig gehouden met fabels, zie Marcus 7:7. Hier een fout te maken is dodelijk en levensgevaarlijk.

In het opinieblad CVKoers april 2008 stond een lezenswaardig artikel van de Britse hoogleraar Michael Green (reeds een halve eeuw lang hoogleraar). Green wijst erop dat de gereformeerde theologie allerlei tradities in de kerk heeft ingevoerd die niet in de Bijbel staan, en dat dit de gereformeerde theologie maakt tot een zondige theologie. Dit mogen alle gereformeerden weleens goed ter harte nemen en onderzoeken!

Maakt het niet uit hoe wij onze Schepper noemen, als we Hem maar zouden vereren? Het maakt wel terdege uit, daar wij anders afgoden dienen. Ons hart moet worden vernieuwd, ons verstand gereinigd, ons leven gericht, zodat wij Hem als onze Maker erkennen, en vanuit die relatie dienen. Dan leren wij Hem kennen als de Onzienlijke en in feite Onkenbare. Hij is alomvattend. Wanneer Hij zo 'klein' zou zijn dat wij Hem zouden kunnen begrijpen en benoemen, zou Hij het niet waard zijn dat wij ons aan Hem toe betrouwen. Hij alleen begrijpt Zichzelf, terwijl elke menselijke overweging betreffende Hem bij voorbaat fout is. Wij kennen ten dele (onvolledig = vol en leeg tegelijk).

Over 'God' is nog nooit iets wezenlijks opgelost, hetwelk ook nooit zal gebeuren, anders dan dat Hij Zichzelf bekend maakt, wat het eeuwige leven insluit. Ons kennen en weten is beperkt. De wetenschap staat steeds weer voor nieuwe raadsels. Wanneer men het één denkt te hebben opgelost, ontstaan er weer nieuwe problemen. De Almachtige hult Zichzelf in nevels! Slechts uit Zijn werken valt er iets van Hem waar te nemen, en wat Hij ons van Zijn Geest wil geven.

Wel zijn er openbaringsvormen, zoals de Gulden Snede als het ordenend beginsel in de schepping. In het pentagram is de Gulden Snede 22x aanwezig, waarbij de symmetrie in het oog valt. Omgedraaid is het woord Symetra Artemys, de Al-moeder, zoals men dat vroeger noemde. De oude natuurreligies dachten zich de godheid twee-zijdig in, symmetrisch en dualistisch. Het is waar, een werkstuk als de schepping draagt onmiskenbare stempels of waarmerken van de Schepper. Sym-metra komt van Zon-maat, de wiskundige regelmaat in figuren. Alzo zou de Zoon het regelmatige beeld zijn van de Vader. De Zoon wordt het 'Licht der wereld' genoemd, dus de perfecte zon-maat.

Pheraspis Symmetra

Tot hiertoe hebben wij dus twee 'goden' ontdekt, n.l. de Vader én de Zoon.

De godheid maakte Zich aan Israël echter niet bekend als een dualiteit, maar als een éénheid, zie Deut.6:4, Mark.12:29, Rom.3:30. Jak.2:19. Toch is de latere christelijke kerk ertoe gekomen om de godheid tot een drie-in-één-god te zien. Drie in één zou toch één zijn, hoe raadselachtig dat ook moge klinken. De kerk noemt het dan ook een geheim en ondoorgrondeijk mysterie.

Mogen wij volgens Johannes 4:22-24 een ondoorgrondeijk mysterie aanbidden? Nee. Dit ondoorgrondeijk mysterie is wél de hoeksteen geworden van het christelijk belijden. Maar waarom staat er dan niets wezenlijks over in de Bijbel?

Wij moeten dan ook eerlijk besluiten dat het concept van de drie-eenheid puur heidens is, en dat het slechts een formeel geloofspunt van de kerk is, dat verder niets aan het praktische geloofsleven van een christen toe doet of af doet. Constantijn haalde zijn bewijzen ervoor uit de Egyptische goden-

combinatie Osiris, Isis en Horus. Wat het IHS-teken werd, als Isis, Horus en Seth.

Constantijn introduceerde de drie-eenheid op het concilie van Nicea in 325 en schafte daar de sabbat van het vierde gebod af en stelde er de zondag voor in de plaats. De afgoderij was reeds begonnen bij Nimrod, die met zijn vrouw Semiramis en zijn zoon Tammuz een drie-eenheid vormde. Door dit voorval heeft het vroege christendom de meest waardevolle zaken van haar bezit verloren, n.l. de ware kennis van

Elohim, en de ware kennis van Zijn wet, de Torah. In Nicea ging het verder over de Zoon, over de verhouding van Jesjoea tot de Vader, terwijl over de heilige Geest niets werd geleerd tijdens dit concilie. De meeste bisschoppen die er aanwezig waren (zo'n 318) wisten nog wel dat de leer der drie-eenheid onchristelijk was en ook dat de sabbat nooit mocht worden gewijzigd. Evenwel ondertekenden allen de besluiten, behalve twee of drie. Pas op het concilie van Constantinopel werd het dogma der drie-eenheid samengesteld en in de geloofsbelijdenis opgenomen. Hoewel het dus vaststaat dat het dogma der drie-eenheid niet in de Bijbel staat en niet door Jesjoea en de Apostelen werd geleerd, maar van heidense oorsprong is, blijven veel christenen er toch in geloven.

Eénheid òf Drie-eenheid?

Hoe kan het denkbeeld als dat van de drie-eenheid der godheid in de wereld zijn gekomen? Wij weten allen dat wat men 'God' noemt onzichtbaar is, zoals wij elektriciteit niet zien, maar wel kunnen voelen en de werking daarvan kunnen waarnemen. Op gelijke wijze hebben de oude natuurvolkeren vanuit de natuur zich een Godsbeeld gevormd. Uit dat Godsbeeld kwam een soort drie-enige kracht naar voren.

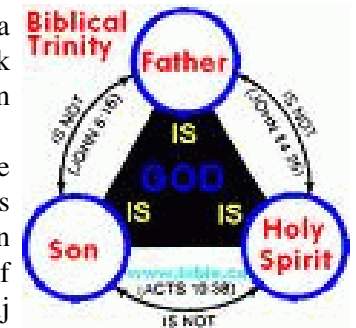
Wij weten vanuit het Verbondsboek -en dat is in feite een geschiedenis van Godsopenbaring- waar de Onzienlijke Zich steeds meer en meer bekendmaakt, dat er behalve de natuur ook nog andere bronnen zijn waaruit wij 'God' kunnen leren kennen. De natuur alleen brengt ons niet tot de ware 'Godskennis'. De Geest is nodig, Die in alle waarheid leidt.

Een distillatie van natuurwetenschappelijk onderzoek levert geen betrouwbaar Godsbeeld op. Dit hebben de nazaten van Nachash, het slangenzaad, gevoeld. Zij hebben hun Godsbeeld gevormd vanuit de

natuur, daarbij spiekend naar het vrouwenzaad. Het resultaat vinden wij terug in de Kabbala en Talmud. Dit zullen wij later bespreken. Het resultaat is dan ook magertjes, en is gelijk aan het oordeel dat drie blinden moesten vellen over hoe een olifant er uit zag. De ene blinde liep tegen de poot van de olifant, en oordeelde dat het beest op een dikke boom geleek. De andere blinde liep tegen de buik van het beest, en oordeelde dat de olifant op een muur geleek. De laatste blinde liep tegen het oor van het beest, en oordeelde dat een olifant geleek op een grote lap leer. Dit zijn drie op zichzelf begrijpelijke waarnemingen, maar toch zijn ze alle drie onjuist en geven geen ware beschrijving van de olifant. Dat kan ook niet, en het is de blinden niet kwalijk te nemen!

Zo zitten wij nu reeds eeuwen met het dogma der drie-eenheid, en bezien de zaak dan ook anders dan de oude religies die zich nog een Godsbeeld aan het vormen waren.

Het is heel belangrijk om te weten of wij de juiste 'God' aanbidden, indien wij aanbidders of gelovigen zijn geworden. Het betreft dan Zijn naam of namen, en ook Zijn persoon of hoedanigheid. Om goed uit te zoeken wie wij in feite aanbidden en dienen is dan ook géén

zonde. Toen ik persoonlijk aan zulk een onderzoek begon heeft mij dat wel heel wat hoofdbreken gekost. Want nu ja, je mag niet alles en nog wat van de leerstukken en tradities der kerken straffeloos onderzoeken. Men krijgt al heel gauw het brandmerk een ketter te zijn. En laat staan wanneer men gaat onderzoeken wat hét voorwerp van aanbedding is, en Wie Degene is door Wie alle dingen zijn geschapen, van Wie ál ons heil afhangt. Ik had dan ook min of meer het gevoel dat ik mijn persoonlijke heil op het spel zette door uit te gaan zoeken of de godheid nu één was, of drie in één. Toch heeft de kracht der waarheid het in mij gewonnen van de macht der traditie. De waarheid maakt vrij, ook van deze inwendige schuldgevoelens! Het maakt wel terdege iets uit of wij op de juiste wijze de godheid vereren en aanbidden, kennen en liefhebben. Er zijn immers zoveel goden en vormen van aanbedding, waarvan geschreven staat dat men daarmee **tevergeefs** bezig is. Mark.7:7. Wij dienen ons dan ook goed te realiseren waar wij mee bezig zijn! De hele mensheid heeft zich immers altijd al bezig gehouden op de één of andere wijze met het vereren van goden. De ene religie heeft deze

god, en de andere heeft die god. Bij de Islam is het Allah, bij de joden is het En-Soph, en bij de christenen is het grotendeels de drie-in-één god.

Wanneer wij de goden-encyclopedie opslaan, (of op Internet zoeken) staan alle goden alfabetisch op een rijtje, wel meer dan 400!

Wordt nu uiteindelijk door alle godsdiensten tóch die ene en dezelfde god bedoeld, de Schepper van alle leven? Of zijn er inderdaad vele andere goden? Kunnen en mogen wij wel de vraag stellen wie 'God' in feite is? Volgens wijlen prof.dr.C. Graafland is dít de nieuwe twijfel, of 'God' deze wereld wel leidt (Konkordie van Leuvenberg).

Dat is een vraag die nooit beantwoord kan worden. Dat wat 'God' heet is veel groter dan wat onze hersenen kunnen bevatten. Wat dat betreft geldt voor ons dat wij niet-weten, en/of betrekkelijk-weten. Wij kunnen Hem niet zien, en wij nemen slechts contouren waar van Zijn existentie of bestaan.

En ook om de schepping te doorgronden moet men **weten**. Men moet Zelf Schepper zijn om te weten. Wij zijn van gisteren, en wij weten van niets. Wij benaderen slechts de waarheid der dingen. Hoe hoog de wetenschappelijke kennis ook moge gaan, écht weten kan men niet, er blijven geheimen en mysteries! De Schepper hult Zichzelf in nevels! Slechts uit de werkstukken van Hem kunnen wij vaststellen hoe Hij ongeveer moet zijn. Eén der grootste waarnemingen die de mens maakte is die van de **Gulden Snede**, het 'ordenend beginsel' der schepping.

De Schepper heeft openbaringsvormen, en daarvan is de Gulden Snede er één, die veelvuldig aanwezig o.a. in het pentagram en pentagon. Daarin valt symmetrie in het oog. Hiervandaan dachten de oude religies zich 'God' in als zowel mannelijk en vrouwelijk, tweezijdig en symmetrisch (twee gelijke delen of helften van één lichaam of voorwerp).

Wij zullen nader op de vraag ingaan of de Bijbel ons leert dat JHWH drie-enig zou zijn. En of deze drie-eenheid uit de schepping aantoonbaar is.

Voor verreweg de meeste kerken en christenen is de leer der drie-eenheid al eeuwenlang hét centrale leerstuk. Er zijn reeds heel wat woorden over gesproken, en ook al heel wat bladzijden over volgeschreven.

Men kan inbrengen dat vele van onze voorvaders, de Reformatoren en daarna, een godzalig leven hebben geleid terwijl zij in de leer der drie-eenheid geloofden. Inderdaad hebben de Reformatoren nog veel dwalingen van de vroege kerk gehandhaafd, en zij zijn nog steeds niet los gekomen van alle dwalingen die toen opgang maakten en voort zijn blijven woekeren! Het stond hen niet in de weg, daar zij van veel dingen nog niet het wáre afwisten. Wanneer wij echter tot de kennis der waarheid komen, en dan daarmee geconfronteerd worden, eist dit correctie en bekering. Wij mogen niet willens en wetens in dwalingen blijven voortgaan, omdat het al eeuwen zo is geweest, en er desondanks mensen tot het geloof zijn gekomen. Nee, wij hebben in alles zo goed mogelijk JHWH te dienen!

Het blijkt uit de geschiedenis dat onze voorvaderen, die 430 jaar in Egypte waren, aldaar geen kennis en vertrouwen meer hadden in Elohim.

Mozes kreeg de opdracht naar het volk te gaan en te zeggen dat 'Ik Ben' hem gezonden had, de 'Ehieh Asher Ehieh'. Dat wil zeggen, dat Elohim, hoewel zij Hem niet zagen, hen wél zag en er wél bij is geweest al die tijd der verdrukking.

Het grote probleem voor ons mensen is altijd dat wij eerst iets willen zien, iets waarneembaars, en dán geloven wij in Elohims bestaan. Het volk had niets gezien, niets bemerkt. De Elohim der Vaderen liet niets van Zich horen, en zo zakte alle vertrouwen in Hem weg. Maar Mozes krijgt bevel dit volk aan te zeggen dat Elohim nog altijd dezelfde is, en dat Hij nu door Hoge Hand zal tonen wél op hen te hebben gelet.

En aan dit volk heeft Hij Zich laten kennen als de machtige EÉN! Hoor Israël, hoor, Jahweh uw Elohim is EEN!

Deut.6:4; Mark.12:29-32; Rom.3:30; Jak.2:19, 4:12; Joh.17:3; Jes.43:10-11, 46:9. Uit de Schepping is zo iets mysterieus als drie-in-één niet aantoonbaar!

Deut.6: 4 ¶ Hoor, Israel! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!

Mark.12:29 En Jezus antwoordde hem: Het eerste van al de geboden is: Hoor, Israel! de Heere, onze God, is een enig Heere.

Rom.3:30 Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid door het geloof.

Jak.2:19 Gij gelooft, dat God een enig [God] is; gij doet wel; de duivelen geloven het ook, en zij sidderen.

Jes.43:10 Gijlieden zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn knecht, dien Ik uitverkoren heb; opdat gij het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Dezelve ben, [dat] voor Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal.

46:9 *Gedenkt der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik;*

Hoe is het ontstaan van drie-eenheid te verklaren? De trinitariërs, zo worden de drie-eenheid aanhangers genoemd, zeggen dat er drie personen zijn, n.l. de Vader, de Zoon en de H.Geest, tezamen één. Deze drie zouden aan elkaar gelijk zijn, ongeschapen, gelijk in macht. En deze god aanbidt men als een drievuldigheid. Maar als dit nu niet op de Schriftwaarheid berust, is het toch vernederend voor JHWH om meerdere goden naast Hem te erkennen? Er zou één God zijn en drie personen, allen zouden God zijn, en allen zouden eeuwig en almachtig zijn, en allen ongeschapen. Dat is onverklaarbaar! De drie-eenheid is dan ook slechts een **formeel** geloofspunt, dat verder niets aan het praktische geloofsleven van een christen toe of af doet. Andere religies kunnen het van de christenen maar niet begrijpen dat zij een drie-in-één god hebben. Welnu, de christenen zeggen het zelf ook niet te begrijpen! Is dan de ware El-Shaddai er één van verwarring? Zie 1Cor.14:33:

Want God is geen [God] van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

RK-weergave drie-eenheid

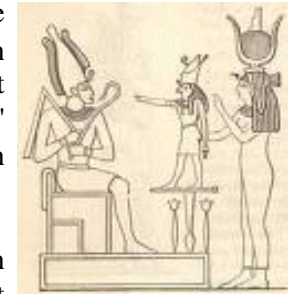
Elohim is niet verantwoordelijk voor dit leerstuk. In de Bijbel treft men het woord of begrip 'drie-eenheid' niet aan. De Bijbel kent geen expliciet dogma der drievuldigheid!

Bij Theofilis 180 n.Chr. en daarna bij Tertullianus treffen wij voor het eerst het woord 'trinitas' aan. Het is zelfs niet bewezen dat men daarmee de drie-eenheid leerde, maar hun navolgers zijn dat er wél van gaan maken!

Wanneer dit leerstuk der drie-eenheid nu de hoeksteen der christelijke religie is, waarom staat er dan niets wezenlijks over in de Bijbel?

De nieuwe Katholieke encyclopedie zegt dat er vóór het einde van de 4e eeuw geen formulering over één God, die in drie personen bestond, vaste voet gevonden had. Onder de Apostolische vaders is zulk een denkwijze evenmin gevonden. Irenaeus toonde aan dat Jesjoea niet gelijk was aan de ééne hoge El, maar ondergeschikt was. Clemens zei dat de Zoon direct

onder de almachtige Vader komt, en Hem niet gelijk is. Tertullianus leerde dat de Vader verschilde van de Zoon, aangezien Hij groter is, daar er een tijd was dat de Zoon niet bestond. Origenes zei dat de Vader en de Zoon twee verschillende substanties waren, en de Zoon vergeleken bij de Vader slechts een klein licht is. Het is ook niet zo dat het leerstuk der drie-eenheid reeds op het concilie van Nicea in 325 werd geformuleerd. Wel verklaarde men aldaar dat Christus van hetzelfde wezen was als Elohim. Dit vormde de grondslag voor het latere dogma der triniteit. Men wilde Jesjoea tot God (Elohim) verklaren, dus als gelijke aan de Vader. Op gezag van keizer Constantijn de Grote (zoonaanbidder) is deze formulering over de gelijkheid van de Gezalfde aan de Vader, tot stand gekomen. Hoe dit er aan toe is gegaan kunt u lezen in onze brochure: 'Kent het christendom haar geschiedenis nog wel?' No.37. Pas op het concilie van Constantinopel in 381 is men de H.Geest tot 'God' gaan verklaren.

Athanasius, een geestelijke uit de tijd van Constantijn, zegt in zijn geloofsbelijdenis het volgende: 'Wij (aanbidden) één God in Drievuldigheid. Zo is de Vader God, de Zoon God, de H.Geest God; en toch zijn er niet drie goden, maar er is slechts één God'. Deze geloofsbelijdenis kán niet van Athanasius afkomstig zijn, zie New Encyc. Britannica, maar schijnt in de 5e eeuw in Z.Frankrijk te zijn opgesteld. De uiteindelijke definitie van de drie-eenheid was dan ook een zaak van kerkelijke politiek, let wel, van de afvallige kerk! Het enige doel van het dogma der drie-eenheid was om de mensen te misleiden en van de enige ware aanbedding af te trekken! Het doel van de geloofsbelijdenissen was om de godheid vast te leggen in abstracte woorden, en dan heeft de aanbedding van zo'n 'God' bijvoorbeeld geen kracht meer, en is de Geest aan banden gelegd. Men wilde een religie maken met voorschriften en tradities. Dit is een ideologie. Het eerste christendom was religie (dat is een zuiver geloof in Elohim), dat is waarachtige Godsverering, en geen boekreligie met droge formules. De afval van de wáre Elohim was reeds voorzeggd, 2Petr.2:1; 1Joh.4:1-3. De vroege kerk moest van Jesjoea wel een god maken, daar zij zich losmaakte van het O.T. en zich een nieuw geestelijk Israel noemde.

De aanbedding van triaden, drie-in-één goden komt uit oud-Egypte,

Babylon, Griekenland en Rome. In Egypte nam het drie-in-één godenbeeld een voorname plaats in. Osiris, Isis en Horus, afgebeeld in drie personen, zoals de drie pyramiden van Gizeh, twee grote en een kleinere.

De bakermat van de drie-eenheidsleer is dan ook Alexandrië, de stad waar zeer veel 'kwade vijgen-joden' zaten, vanwaaruit het onbevattelijke dogma der drie-eenheid het christendom is binnengeslopen. Het zijn denkbeelden die stoelen op de oude mysterie-godsdiensden uit het Oosten, en die in de Kabbala zijn vastgelegd. Hierop bouwt het jodendom, zionisme en de Vrijmetselarij haar 'religie'. Dit zullen wij straks nader toelichten.

Maar het is ook Griekenland, waar Plato's denkbeelden over de godheid grote invloed uitoefenden op het jonge Christendom. Plato's visie was niet nieuw, daar hij bouwde op oudere inzichten.

Volgens professor Kris Thijs uit België geeft de priesterkaste in het O.T. drie hiërarchische niveaus te zien, waaruit het drie-eenheidskenmerk te zien is. Drie-eenheid komt volgens hem vanwege de drang van evolutie om de dualiteit te overstijgen. Die drang zou een gevolg zijn van de oersplitsing van phi en de herhaling van het scheppingsritme. Het aantal priesters dat de eredienst verzorgde van de Ark bestond uit 6 x 6 x 6 x 6 (1296). Verder 6200 uit Merari, plus 7500 Gersonieten en 8600 uit Kehath, dat is 22.300 priesters.

Met de afval en de komst van de leer der drie-eenheid kwam tegelijk het heidense denkbeeld van het hellevuur, de onsterfelijke ziel, de beeldenverering, de zondagsinstelling en het vieren van allerlei feesten, etc. De drie-eenheidsleer is te beschouwen als een afval van de waarheid. Het monotheïsme, de Bijbelse leer dat Elohim Eén is, laat geen ruimte voor een drie-eenheid. Heel de Bijbel spreekt over één El, en waarom zouden de bijbelschrijvers dat hebben gedaan, indien zij geweten hadden daarmee een deel van de waarheid te verzwijgen?

Ook Jesjoea noemde El de enige ware Elohah, Joh.17:3. (zie Jakobus 2:19).

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God!

Elohah (god) heeft twee meervoudsvormen, n.l. Elohim (goden) en Elohey (goden van). Wijst dit dan niet op een drie-eenheid? Nee, het duidt juist de volheid van goddelijke kracht aan, de som der krachten en eigenschappen. Elohim betekent niet personen, maar goden, dus zouden er meerdere afzonderlijke goden zijn, n.l. drie. Maar dat verwerpen de trinitariërs! De Bijbel betreft meervoudsvormen dikwijls op één persoon,

zie Richt.16:23-24; 1Kon.18:27. En ook mensen of rechters werden goden genoemd, Ps.82:1-6.

De kernpunten van de Eénheid:

De stelling van de eenheid (Hebreeuws echad) is dat er Eén ondeelbare El is, welke niet in Drie-in-een Personen wordt onderscheiden.

Dit is dus monotheïsme.

Alle namen en titels mbt. de godheid als Elohim, Jahweh, Vader, Woord, H.Geest, etc. hebben betrekking op de verzameling van eigenschappen van Elohim, en niet op één Wezen (de term 'Wezen' is in feite Grieks Platonisch).

De meervoudsvorm in Gen.1-3: 'Laat ONS mensen maken naar ONS beeld', is geen bewijs voor drie-eenheid zoals men vaak denkt. Adam was geschapen naar 'ONS' beeld, en zou, indien 'ONS' een meervoudsvorm aanduidt, dan ook een soort drievoudige persoon moeten zijn. Adam was toch één persoon? Elohim kan met Zichzelf te rade zijn gegaan, zoals ook wij wel over onszelf in meervoudsvorm spreken.

Het woord 'echad' heeft een meervoudige betekenis, en ziet op de vele eigenschappen van Elohim, en niet op drie-in-één. Wat menen de trinitariërs in de hemel te zullen aantreffen? Drie-in-een goden?

De monotheïsten zoals wij, loochenen niet de Vader en de Geest. Vader is een titel, dat wijst op de rol van Schepper en Voortbrenger van alle leven. De titel 'Heilige Geest' heeft betrekking op Elohim's natuur, op de uitgaande kracht en werkzaamheden in schepping en herordening.

Al deze titels vormen géén enkel bewijs voor een drie-in-een manschap, maar wijzen op de verschillende eigenschappen van Elohim. Verwijzingen naar Elohim die in meervoudsvorm staan dienen uitsluitend om onderscheid te maken tussen de vele eigenschappen en verschijningsvormen van Elohim.

Ook de heilige Geest wordt nooit als een Persoon van een drie-eenheid vermeld. Wel wordt de heilige Geest in één adem genoemd met de Vader.

Dat vinden wij in meer zaken, als de opsomming van de aartsvaders, Abraham, Izaäk en Jakob. Dezen vormden geen drie-eenheid. Rom.5:14,21 en 1Joh.5:6-8, waar water en bloed getuigen worden genoemd. Water en bloed zijn toch geen personen? Nee, de heilige Geest is de **uitgaande kracht** van de Vader en is geen apart deel van een drie-eenheid.

Bewijzen zoals trinitariërs die aanvoeren voor de drie-eenheid:
Zie R.K. toelichting, kleine catechismus:

Als bewijs voor de drie-eenheid voert men 2Cor.13:11-13 aan, en 1Cor.12:4-6. En ook de doopformule van Matth.28:19.

2Cor.13:14 De genade van den Heere Jezus Christus, en de liefde van God, en de gemeenschap des Heiligen Geestes, zij met u allen. Amen.

1Cor.12:6 En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Matth.28:19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

De doopformule in Matth.28:9 is dubieus. Eusebius heeft tijdens het concilie van Nicea 325 dit vers diverse malen aangehaald, en gebruikte altijd de woorden: 'dezelve dopende in Mijn Naam', etc. De doopformule uit Hand.22:16 luidt immers eveneens: 'Ik doop u in de naam van Jesjoea ha Messiah'. Trouwens, er staat hier niet wat de trinitariërs menen, want er staan hier geen namen, slechts titels. Ook het 'comma Johanneum' is niet authentiek. 1Joh.5:7. In al deze teksten staat dus niet te lezen wat men daarin denkt te moeten lezen. Wanneer wij van een gezin met 5 of 10 kinderen alle namen in één keer opnoemen, dan is dat gezin geen vijf-eenheid of tien-eenheid.

Waag het niet iets van de drie-eenheid te zeggen, want dan bent u een grote ketter. Michael Servet durfde zich tegen Calvijn te verzetten met zijn boek 'Resitutitue', waarin hij de drie-eenheid bestrijdt, en dat kostte hem zijn leven op de brandstapel. Dit was de enige brandstapel die ooit rookte op bevel van de protestanten! Dat was er één te veel!

De drie-eenheid wordt het **grootste geheim van het christelijke geloof** genoemd. Dit te betwijfelen is een 'doodzonde' in de ogen der kerk. En waarom? Is de Godsopenbaring zo volkomen geweest ten tijde van

Constantijn en daarna dat men eens en voor altijd 'God' kon vastleggen in een formule of dogma, waaraan niemand ooit meer iets mocht af- of toedoen? Wij zullen zien wat de ware oorzaken daarvan zijn, n.l. dat het Slangenzaad verantwoordelijk is voor dit dogma der drie-eenheid, en men bang is voor de ware openbaring der Godheid. Het Slangenzaad heeft via de Kabbala en Vrijmetselarij haar denkbelden over de drie-eenheid kenbaar gemaakt.

De Kabbala

De kabbala is een oude joodse wijsheidsleer. De kabbala heeft haar wijsheid van de oude mysterie godsdiensten, met re-incarnatie en karma.

Voor de kabbalisten is god geen Persoon, maar een 'voortdurende kracht' (pushing power), en wel een drie-kracht, de TAO, met YIN en YANG.

Volgens de kabbala kan de godheid niet begrepen en omschreven worden, waarom zij Hem dan ook AIN noemen, de Niet-zijnde.

Men heeft een godsbegrip gevormd via het wetenschappelijk inzicht in de structuur van het Universum. De oude kabbalist zag de godheid als een Architect, die geometrisch en numeriek schept. God is alzo de eeuwig wordende, de AIN-SOPH, de Onkenbare. Uit Hem komt de Kroon, Kether, het kenbare, de wereldmoeder en de wereldvader, vormend een triade, het Alziend Oog, Dit Alziend Oog kunnen wij zien op het één-dollarbiljet van de USA, en is het meest gebruikte symbool der Vrijmetselaren, die 'god' overigens soms de 'Opperbouwmeester van het heelal' noemen.. Uit de kroon, de Oude van Dagen, komt dus het zienlijke, deze wereld, waarin de Levensboom is geplaatst. Wij zien dat de kabbalisten en vrijmetselaren (Slangenzaad) vele begrippen uit de Bijbel hebben overgenomen. Zij hebben kans gezien hun oude heidense begrippen zodanig met bijbelse namen en termen te presenteren, dat onze voorvaderen ze als bijbelse waarheden hebben geaccepteerd en aangenomen. Die levensboom kent volgens hen een Triniteit van drie gezichtspunten der godheid, met 7 aspecten, in totaal de 10 aangezichten of werelden.

En nu komt de aap uit de mouw, en zullen wij zien wat nu in feite de drie-eenheid voorstelt. Het hemelvuur is volgens de kabbalist de Shin..

De stoffelijke wereld heeft 4 elementen, waar men de naam van I H V H aan toekent. Dat hemelvuur moet de vier elementen van de stoffelijke persoonlijkheid der godheid omsmelten, en dan ontstaat de I H SH V H, of Jehova, de Jehoshuah, ene Jezus of Je-zeus.

De kabbala kent een goede en een kwade slang. De goede zou Nachash zijn, en de kwade Leviathan, waardoor Lucifer ten val zou zijn gebracht. De mens Adam is goddelijk, en met de val van Adam is volgens de kabbalisten ook de godheid in zekere zin gevallen. De mens moet door de godheid worden verlost, en de godheid moet door de mens worden verlost. Het geheim van deze verlossing speelt zich af tussen de passer en de winkelhaak (der vrijmetselaren, die meestal kabbalisten zijn). Mens en 'god' zijn immers even sterk in hun visie, zie Jakob in zijn worsteling met 'god'. Toen de zon over Jakob opging en het dageraad werd, was het Shin, de Shin-kracht, waardoor Jakob overwon. Lucifer zou de Shin-kracht zijn! Lucifer is alzo de verlosser der kabbalisten, en is de driekracht, afgebeeld in de letter shin, bestaande uit drie Jods, drie vuurzuilen, het symbool van Neptunus, de drietand, of te wel de christelijke **drie-eenheid**.

Wanneer wij ons dit goed realiseren, mogen wij niet voort blijven gaan het dogma der drie-eenheid te erkennen. Ook in de oude wijsheidsgodsdiensten komt dezelfde trend voor van Lucifer-aanbidding via een triade.

Overall ziet men de drievoudige menselijke geest, die men vereert als Goddelijke geest, levens geest en menselijke geest, de Atma, Boeddi en Manas. Zelfs de naam IS RA EL brengen de kabbalisten terug naar een drie-eenheid. De stam Ish, is hetzelfde als Aish, As, Aisha of Maria, Mirjam, de Isis-figuur, in Ishtar. Ish is hier de goddelijke vuurvonk. Ra is de

Neptunus

zonnegod, die met zijn zonnelicht Isis doorstraalt. El vinden wij terug in vele talen als Al, Allah, dat is hoog, of Hij, het allerhoogste beginsel. Israel zou dus de drievoudigheid aangeven van de mens in zijn openbaring, als drie openbaringen van de godheid.

Ish = de maan; Ra = de zon; El = de monade, eenheid, tezamen de uiting van het goddelijk Wezen. Vandaar dat het Slangenzaad zo heel graag zich laat noemen met die schone naam welke Elohim aan Jakob gaf: Israel, strijder met Elohim. Dit streven van het Slangezaad zien wij vervuld in de huidige zionistenstaat, welke men Israel noemt, maar die geen enkele binding of affiniteit heeft met het oude Israel der twaalf stammen. Dit erkennen de orthodoxe joden, de Mea Shearim, en men leze van prof. P. Wexler uit Tel Aviv: *The non-jewish Sephardic jews*.

Ook Adam is volgens de kabbalist goddelijk. Zijn naam heeft drie letters: A D M. Dit zijn de drie zuilen van de Shin, waarvan de eerste de Wet is (Mozes) en de tweede de verlichting, genade, de Christus, de letter D, de dalet of Deur, en de M van Messias. De drie-eenheid van de godheid is door de religie erkend, maar de kennis van de drie-eenheid van de mens is verloren gegaan volgens de kabbalist. De mens zou volgens de kabbalist een drie-eenheid zijn, n.l. metafysisch, mystiek en psychisch, of te wel het geestelijke bewustzijn, en het morele bewustzijn en zijn magnetisch bestaan. Dat noemt men het Hogere zelf, het midden zelf, en het lagere zelf. En zo was de Christus, zeggen de kabbalisten, een Lichtkind, een koning, en een lam, of te wel een Priester, Profeet en Koning.

En volgens de kabbalisten zal Zijn volk mogen wonen in de grote stad des Vredes, de stad der triaden, der drie grote wereldgodsdiensten, die tezamen een drie-eenheid vormen, n.l. Jodendom-Christendom-Islam, in JERUSALEM, of Jer-U-salem, de stad van de vrede, in het midden van de aarde. (R. Peters, de Kabbala).

Al deze zaken die wij bespraken voltrekken zich momenteel voor onze eigen ogen. Lucifer doet zich voor als de Engel des Lichts, en de verleiding is een meesterspel. Zijn hoop is gevestigd op zelfverlossing via de mensen naar een Paradijs. Daartoe heeft hij zijn Slangenzaad 'verlicht' en in de arm genomen, met als kenmerk de twee triaden of driehoeken, waarvan een naar boven en de andere naar beneden gericht, waardoor de bewuste Davidster ontstaat, het symbool der Zionisten en Vrijmetselaren! Waakt en bidt, opdat gij erdoor niet in verzoeking komt!

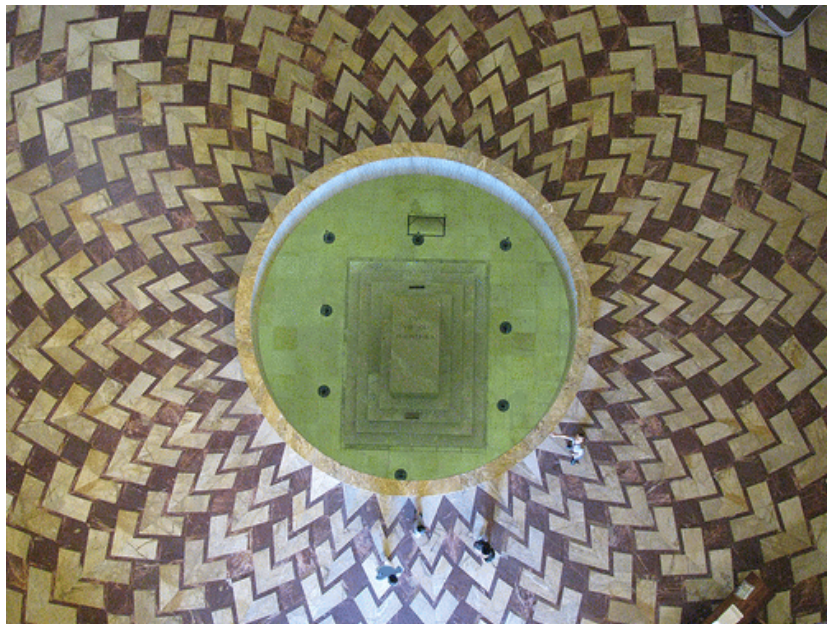

Het Franse Hugenotenmonument te Franschhoek in Zuid Afrika. De kroon wijst naar de 'heilige Drie-eenheid'. Op de kroon de zon (monstrance) en het kruis. De schitterende zon is een aspect van de Zuid Afrikaanse middagzon. Deze werd door de oude Egyptenaren Aten genoemd tijdens de regering van Akhenaton. De Merovinger zonnekoningen in Europa hebben eveneens deze zon als symbool.

De middagzon schijnt op 16 december om 12 uur via een gat in het dak van het Voortrekkersmonument precies om de tombe. Op de tombe staat geschreven: Ons voor Zuid Afrika, dat wil zeggen: Wij, de Vader, de Zoon en de heilige Geest, voor Zuid Afrika.

Van bovenaf gefotografeerd het gat in het dak en de tombe eronder. Er zijn 32 zichtbare stralen, plus de ene echte zonnestraal om 12 uur op 16 december, dat geeft bijelkaar 33 stralen. De dubbele triniteit, het hoogste aantal graden in de Vrijmetselarij. De buitenmuur telt 2 x 32 ossenwagens.

[Zie verder onderstaande website:](http://www.sign2god.com/folders/oorsprong-3eenheid.html)

<http://www.sign2god.com/folders/oorsprong-3eenheid.html>

De drie-eenheid: een heidens concept !

Duidelijk wordt zowel uit de Bijbel als uit hetgeen Jezus zegt en hetgeen de discipelen/apostelen schrijven, dat er vanuit bijbels perspectief totaal géén drie-eenheid is. En dat klopt geheel, want de drie-eenheid is een heidens concept. Een concept dat we te danken hebben aan de Romeinse Keizer Constantinus. Constantinus was tot zijn dood een 3-ene-zonnegod-aanbidder. Hij geloofde in Isis, Horus en Seth; beter bekend als Baal, Astarte en Tammuz, maar in de Rooms-Katholieke Kerk bekend als 'IHS'.

Constantinus stuurde een peleton soldaten af op de fundamentele-, bijbelse Christenen die de onbijbelse 3-eenheid niet wilden. De romeinse keizer veegde op deze wijze de Christenleiders uit de weg en maakte op die wijze de weg vrij om tijdens het Concilie van Nicea zowel de drie-eenheid te introduceren als de bijbelse Sabbat af te schaffen.

En zo werden de kersverse kerkleden een onbijbels fundament rijker (3-eenheid) en een bijbels fundament in het teken van God (Sabbat) armer; en datzelfde onbijbelse-, babylonische fundament is ook het fundament van alle andere (protestantse-/evangelische/vol-evangelische-)kerken geworden